

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 1. marts 2023 blev i sag nr. 98885:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Sønderjysk Forsikring G/S
Jens Terp-Nielsens Vej 13
6200 Aabenraa

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring.

I klageskema af 28/10 2022 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Var på kundebesøg hvor en kunde har veterankøretøjer. Iht ... skal der vedhæftes billeder af veterankøretøjer. Kunde er benprotese og meget dårlig gående. Veteranbil er dækket af med presenning. Kunde skal tage presenning af bil og får viklet benet ind i presenning og falder. Jeg står ved siden af kunde og griber ham (stor mand), således at han ikke falder bag over og på beton-gulv. Jeg får et knæk/riv i ryggen.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Erstatning for varigt men, idet jeg dag lever med betydelig men efter uheld"

Selskabet har i brev af 29/11 2022 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Klagen giver ikke anledning til en ændring af selskabets afgørelse i sagen.

PÅSTAND

Klageren gives ikke medhold.

SAGSFREMSTILLING

Klageren anmeldte den 2. marts 2022 skriftlig en personskade til Selskabet (**bilag A**)

Skaden blev anmeldt på police 1407343 (**bilag B**), som er oprettet med ikrafttræden den 1. januar 2020 og som var gældende på skadetidspunktet.

De gældende betingelser for ulykkesforsikringen var på skadetidspunktet U08-042015 (**bilag C**).

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes pkt. 15.2.1. at ulykkesforsikringen udbetaler erstatning, når et ulykkestilfælde medfører et varigt mén på mindst 5 %. Det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden for at opnå dækning, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 2.3. invaliditetsdækningen omfatter ikke invaliditet, som skyldes sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde ligesom invaliditetsdækningen ikke omfatter invaliditet, som skyldes, at en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom forværrer følgerne af et ulykkestilfælde. Invaliditet, som bestod før ulykkestilfældet, er heller ikke omfattet af dækningen, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 15.3.3-15.3.5.

Skadetidspunktet blev angivet til 29. januar 2020. Klageren oplyste i anmeldelsen, at han på arbejde fik et knæk i ryggen, da han skulle gribe en anden person, som faldt ved et uheld.

Det fremgår af sagens akter, at klageren oplyste, at skaden først blevet anmeldt på ulykkesforsikringen over 2 år efter hændelsen indtraf, fordi klageren og dennes arbejdsgiver ville afvente en afgørelse fra AES i arbejdsskadesagen.

Selskabet anmodede den 18. marts 2022 AES om en kopi af de lægelige akter fra arbejdsskadesagen. Akterne blev modtaget den 28. april 2022.

Det fremgår af journal fra kiropraktor (**bilag D**) at klageren 17. juli 2017 blev behandlet for lændesmerter med udstråling. Videre fremgår det af journalen, at klageren den 9. februar 2018 havde smerter i lænden angivet til styrke 5 og den 21. november 2018 havde smerter i lænden angivet til styrke 5. Af journalen følger endvidere, at klageren 27. januar 2020 blev behandlet hos kiropraktor for lændesmerter, som blev angivet til styrke 2-3 og uden udstråling. Den 31. januar 2020 blev klageren behandlet for smerter i lænden, som blev angivet til styrke 5. Den 3. februar 2020 blev klageren behandlet for smerter i lænden, som blev angivet til styrke 1 og den 17. februar 2020 blev smerterne angivet til styrke 2 og uden udstråling. Den 20. maj 2020 og den 29. maj 2022 blev smerterne i lænden angivet til styrke 1.

Klageren fik foretaget en MR-skanning 5. februar 2020 (**bilag E**) hvorefter det fremgår, at der blev fundet lettere degenerative forandringer i lænden ligesom der ved røntgenundersøgelse 30. august 2017 blev fundet degenerative forandringer i lænden.

Videre fremgår det af speciallægeerklæringen udarbejdet den 18. december 2020 af speciallæge ... (**bilag F**), at klageren siden 2017 har haft lændesmerter og derfor har konsulteret kiropraktor med henblik på at modtage behandlinger mod smerter samt forebyggende behandlinger. Klageren oplyste til undersøgelsen i forbindelse med udarbejdelse af speciallægeerklæringen, at han oplevede subjektive gener i form af blandt andet smerter i lænderyggen det meste af døgnet og perioder med smerteudstråling til højre underextremitet. Den objektive undersøgelse viste moderat til middelsvær nedsat bevægelighed i lænden ved alle bevægelser og finger-gulv afstand på 34 cm.

Selskabet har i afgørelse af 5. juli 2022 (**bilag G**) vurderet det varige mén efter hændelsen til under 5 % med den begrundelse, at generne i lænden efter hændelsen ikke var anderledes end ge-

nerne i lænden forud for hændelsen, hvor der også var lændesmerter med periodevis udstråling, som blev behandlet hos kiropraktor.

Klageren klagede 20. juli 2020 telefonisk over Selskabets afgørelse.

Selskabets klageansvarlige har i afgørelse af 18. november 2022 (**bilag H**) fastholdt, at det varige mén efter hændelsen 29. januar 2020 var under 5 %, idet Klageren inden den anmeldte hændelse havde forudbestående gener i lænden med periodevis udstrålende smerter og idet de nuværende gener i lænden i det væsentligst er uændrede sammenlignet med de gener, som er beskrevet i journalerne forud for hændelsen. Den anmeldte hændelse har alene medført en midlertidig forværring af forudbestående gener i lænden.

Afgørelsen i klagesagen har afstedkommet indbringelse af sagen for Ankenævnet for Forsikring.

ANBRINGENDER

Selskabet har i forbindelse med behandling af sagen fra AES indhentet kopi af de lægelige akter fra arbejdsskadesagen, til vurdering af det varige mén på Klagerens ulykkesforsikring. Selskabet har således truffet afgørelse på et oplyst grundlag.

Selskabet har fulgt sædvanlige og branchemæssige kutymer for behandling af sager af den pågældende karakter, herunder givet Klageren behørig information om muligheden for indbringelse af sagen for AES.

Til støtte for Selskabets påstand gøres gældende,

at Klageren inden den anmeldte hændelse havde gener i lænden med periodevis udstrålende smerter, hvilket fremgår af Klagerens journaler.

at Klageren inden den anmeldte hændelse havde fået konstateret slid i lænden, hvilket fremgår af røntgenbeskrivelse af 30. august 2017.

at invaliditetsdækningen ikke dækker sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde ligesom invaliditetsdækningen ikke omfatter invaliditet, som skyldes, at en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom forværrer følgerne af et ulykkestilfælde. invaliditet, som bestod før ulykkestilfældet, er heller ikke omfattet af dækningen.

at hændelsen alene medførte en forbigående forværring af forudbestående gener i lænden/ryggen. Den 27. januar 2020, dvs. 2 dage inden den anmeldte hændelse, blev Klagerens smerter angivet til styrke 2-3. Den 31. januar 2020, dvs. 2 dage efter den anmeldte hændelse, blev Klagerens smerter angivet til styrke 5. Disse smerter aftog løbende og ultimo maj 2020 var smerterne angivet til styrke 1.

at vurdering af varigt mén på en privattegnet ulykkesforsikring adskiller sig fra vurdering af varigt mén i henhold til arbejdsskadeforsikringen, idet der er tale om forskellige lovgrundlag, forskellige juridiske vurderinger og forskellige bevisbyrderegler.

Ankenævnet for Forsikring

4.

98885

at det er Klageren, som efter almindelige forsikringsretlige principper skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

at Klageren ikke har løftet bevisbyrden for at de direkte og varige følger efter hændelsen udgør mindst 5 % mén.

På dette grundlag gøres det gældende, at Klageren hverken har påvist eller dokumenteret forhold, der efter sædvanlig praksis berettiger til fastsættelsen af et varigt mén på 5 % eller mere på ulykkesforsikringen.

Klageren kan således ikke gives medhold."

Klageren har i mail af 29/11 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg har dagligt udfordringer med min ryg og nedsat livskvalitet grundet arbejdsulykke januar 2020. Jeg skal dagligt tænke over hvilken bevægelser jeg gør og de ting jeg har nævnt i min klage, kan jeg stadig ikke udfører. Dette påvirker min hverdag og livskvalitet. Dette har været stationært i mere end 2 år. For 2 nætter siden vågnede jeg igen grundet rygsmerter om natten ved at vende mig i sengen og tog Panodiler. Derfor er det ikke korrekt når Sønderjysk forsikring skriver at der ikke er mén fra ulykke."

Selskabet har i brev af 14/12 2022 til nævnet bl.a. anført:

"De i svarskriftet anførte påstande og anbringender fastholdes.

Supplerende bemærkninger

Klagerens replik giver anledning til følgende bemærkninger:

Selskabet har ved vurderingen af varigt mén på ulykkesforsikringen forholdt sig til de foreliggende lægelige akter i sagen.

Klageren anfører i sin replik, at han ikke finder det korrekt, når Selskabet vurderer, at der ikke er mén efter ulykken. Klageren oplyser at ulykken har medført nedsat livskvalitet, fordi han er begrænset af rygsmerter.

Selskabet gør gældende, at Klageren hverken har påvist eller dokumenteret forhold, der efter sædvanlig praksis berettiger til fastsættelsen af et varigt mén på mindst 5 % på ulykkesforsikringen.

Klageren kan således ikke gives medhold."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder journal fra klagerens kiropraktor. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Af journalnotat om røntgen af 30/8 2017 fremgår bl.a.:

Der er på røntgenoptagelser af columna lumbalis d.d. konstateret:

Columna/pelvis hældning dxt. Lav lordose.

Syndesmofytose medium grad T11-12 dxt, samt anteriort. Syndesmofytose medium grad dxt L1-L2.

L5 diskus konvergens posterioart med nedsat lumen intervertebrale foramina.

Processus spinosus L3-L5 touch let grad.

Osteofytose acetabulum bilateral/kalcifikation ligs dx articulatio coxae.

Af journalnotat om MR-skanning af 5/2 2020 fremgår bl.a.:

" MR-skanning af columna lumbalis:

Billeddiagnostisk epikrise

Afsendt: 10.02.20

Undersøgelsen viser en diskret dehydrering af 4. og 5. lumbale disci. Øvrige lumbale disci er normale. Pladsforholdene i den lumbale spinalkanal er intakte, både centralt og i foramina intervertebralia. Distale medulle og conus er normalt kalibrerede og indeholder ikke patologiske signalforandringer. Man ser som bifund et hæmanglom centralt i hvirvelcorpus L1, et fund uden patologisk relevans.

Konklusion:

Normale pladsforhold i den lumbale spinalkanal.

Lette degenerative forandringer, som beskrevet."

Af neurologisk speciallægeerklæring indhentet i forbindelse med arbejdsskadesagen af 18/12 2020 fremgår bl.a.:

"Tidligere

Undersøgte har siden 2017 i perioder haft overvejende højresidige lænderygsmærter. Har derfor jævnligt konsulteret kiropraktor (... Klinik, ...), hvor undersøgte dels har fået behandling, når han oplevede forværring i sine smerter og dels i et vist omfang forebyggende fået behandlinger. Han har *frem* til aktuel hændelse aldrig i nævneværdigt omfang haft smerteudstråling til højre under-ekstremitet.

Tidligere traumer

Cirka 2007: Undersøgte pådrog sig ribbensfraktur efter fald fra en stige, ingen sequelae.

...

Resume

[I 50-erne] mand beskæftiget som ... , har siden 2017 i perioder haft overvejende højresidige lænderygsmærter. Har på denne baggrund jævnligt konsulteret kiropraktor, hvor undersøgte dels har fået behandling, når han oplever forværring af sine smerter, og dels i et vist omfang forebyggende fået behandlinger mod lænderygsmærter. Undersøgte har frem til aktuel hændelse aldrig i nævneværdigt omfang haft smerteudstråling fra tænderyggen til højre under-ekstremitet.

I 2007 pådrog undersøgte sig ribbensfraktur efter fald fra en stige, ingen sequelae.

Den 29 .01 2020 var undersøgte som led i opsøgende salgsarbejde på hjemmebesøg hos en potentiel ...kunde. Undersøgte havde på tilskadekomsttidspunktet til opgave at foretage fotografering af veteranbilen som led i tilbudsgivning Kunden, som undersøgte besøgte, havde imidlertid en benprotese, og i forbindelse med, at kunden trak presenningen af veteranbilen, snublede han i

presenningen. Kunden faldt bagover mod undersøgte, som stod tæt ved siden af. Undersøgte greb spontant ud efter den bagoverfaldende kunde, greb kunden og afbødede dermed dennes fald mod gulvet. Imidlertid oplevede undersøgte i den forbindelse et kraftigt smæld i lænderyggen. Undersøgte oplevede umiddelbart i forbindelse med tilskadekomsten kraftige smerter i lænderyggen og stivhedsfornemmelse. Han udviklede i løbet af de følgende to døgn smerteudstråling fra lænderyggen ned på bagsiden af højre femur og herfra videre ned under højre planta pedis. To dage efter tilskadekomsten blev han set af sin kiropraktor, som igangsatte behandlingsforløb, som desværre i marts og april 2020 pauserede på grund af Corona epidemien. Den 06.02 2020 fik undersøgte foretaget MR-skanning af columna lumbalis. Undersøgelsen viste normale pladsforhold i lumbale spinalkanal, men lette degenerative forandringer på L4/L5 niveau. Undersøgte havde supplerende et forløb, hvor han modtog i alt 7 – 8 fysioterapeutiske behandlinger. Undersøgte var under forløbet ikke sygemeldt. Der er aktuelt følgende symptomer:

Undersøgte har smerter i lænderyggen det meste af døgnet. Om natten kan undersøgte vågne på grund af lænderygsmerter. Periodevist er der smerteudstråling til højre bens bagside og højre planta pedis. Smerteudstrålingen til højre underkøben kommer og går, kan ofte optræde flere timer dagligt, fordelt på flere tidspunkter.

Ovenstående symptomer forværres af forkerte bevægelser om natten, foroverbøjning, løft af selv små genstande eller at række ud til siderne. Symptomerne kan lindres af en gåtur eller ophold i et boblebad.

Ved den objektive undersøgelse findes:

- 1) Let affladet lændelordose.
- 2) Moderat til middelsvær nedsat bevægelighed ved alle bevægelser i columna lumbalis. Finger-gulvafstand 34 cm.
- 3) Trykømhed på L3 til SI niveau. Trykpåvirkning i dette område provokerer smerteudstråling til højre glutealregion.
- 4) Ved strakt benløft på højre side til 30 grader provokeres smerteforværring og en strammende fornemmelse, men ikke positiv Laseque.
- 5) Sv.t. højre L5- og SI-gebet er der hypæstesi/hypalgesi, og sv.t. højre SI-gebet også påvirkning af termosansen.
- 6) Smertebetinget let parese ved hofteflexion/-ekstension på højre side, knæflexion/-ekstension på højre side, og ved dorsalfleksion og plantarfleksion over højre fodled.

Konklusion

Tilskadekomsten den 29.01 2020 har medført betydelig forværring i de i forvejen eksisterende intermitterende lænderygsmerter, som nu er nærmest konstante, og som noget nyt med periodevis udstråling til højre bens bagside og højre planta pedis.

Arbejdsevnen er i rygbelastende beskæftigelse nedsat, og undersøgte er også aktuelt i nuværende beskæftigelse som ... hæmmet af symptomerne fra lænderyggen, pga. hans mulighed for selv at disponere tidsmæssigt, er han dog i stand til at passe sit arbejde 37 timer ugentlig.

Mengraden vurderes til svær.

Tilstanden har været stationær med ovennævnte symptomer gennem de seneste 2 mdr. I den periode har undersøgte fået vedligeholdelsesbehandlinger hos fysioterapeut.

Der er ikke aktuelt yderligere forslag til udredning eller behandling."

Af afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen af 1/3 2022 fremgår bl.a.:

"Begrundelse

Vi har fastsat dit varige mén ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden. Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 5 procent.

Vi har fastsat dit varige mén efter vores vejledende méntabel. Efter tabellens punkt B.1.3.4 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med let bevægeindskrænkning, til 12 procent.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af speciallægeerklæring, at du klager over smerter i lænderyggen det meste af døgnet. Om natten kan du vågne på grund af lænderygsmerter. Du kan opleve periodevist smerteudstråling til højre bens bagside og højre planta pedis. Smerteudstrålingen til højre underkøben kommer og går og kan ofte optræde flere timer dagligt, fordelt på flere tidspunkter. Dine symptomer forværres af forkerte bevægelser om natten, foroverbøjet stilling, løft af selv små genstande eller at række ud til siderne. Dine symptomerne kan lindres af en gåtur eller ophold i et boblebad.

Vi vurderer på den baggrund, at du har middelsvære daglige rygsmerter med udstråling.

Ved den lægelige objektive undersøgelse er der konstateret moderat til middelsvære nedsat bevægelighed i alle retninger. Din bevægelighed blev målt ved finger-gulv-afstand til 34 centimeter.

Dine gener svarer til punktet i méntabellen.

Efter en samlet vurdering har vi derfor fastsat dit varige mén til 12 procent.

Begrundelse for nedsættelse af méngodtgørelsen

Dit samlede varige mén er 12 procent.

Vi kan imidlertid kun give godtgørelse for den del af dine gener, der skyldes arbejdsskadens følger.

Ud over arbejdsskaden har du forudbestående gener i ryggen.

Vi lægger vægt på at det fremgår af din kiropraktorjournal, at du i 2017, 2018 og 2019 har henvendt dig løbende på grund af gener fra lænderyggen.

Den 30. august 2017 fik du foretaget en røntgenundersøgelse. Ud fra en lægefaglig vurdering er der konstateret lidt sammenstød mellem tre torntappe bagtil i ryggen, samt beskrevet affladet

lænd. Der er ved dine mange henvendelser ved kiropraktor forud for hændelsen på arbejdet dokumenteret lændesmerter, som ofte har været med udstråling.

Der er også beskrevet en kraftig forværring få dage før den aktuelle hændelse på arbejdet som følge af at du har rakt ud efter noget på et køkkenbord.

Det fremgår endvidere af lægeerklæring I af den 26. februar 2020, at du har forud bestående gener i form af periodevise lændesmerter. Der er således tale om ganske udtalte forud bestående gener fra lænderyggen.

Vi vurderer, at omkring 1/2 af disse gener skyldes arbejdsskaden, og at omkring 1/2 af dine gener med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold.

Derfor har vi nedsat din méngrad.

Det betyder, at dit mén på grund af arbejdsskaden er 5 procent."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"2. Hvilke skader dækker forsikringen

...

2.2 Et ulykkestilfælde betegnes som

En pludselig hændelse, der forårsager personskade.

2.3 Årsagssammenhæng

Der skal være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden for at opnå dækning. Ved vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

...

15. Invaliditetsdækning

...

15.3. Hvad omfatter invaliditetsdækningen ikke

Invaliditetsdækningen udbetales ikke for:

...

15.3.3

Invaliditet, der skyldes sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.

15.3.4

Invaliditet, der skyldes, at en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom forværrer følgerne af et ulykkestilfælde.

15.3.5

Invaliditet, der bestod før ulykkestilfældet, jvf. tillige pkt. 15.2."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at han den 29/1 2020 kom til skade med ryggen, da han under et kunde-besøg i arbejdstiden rakte ud for at gribe kunden, der var ved at miste fodfæstet. Han fik et knæk i ryggen og har efterfølgende lidt af lænderygsmerter, der trækker ned i benet. Det fremgår af sagen, at klageren i arbejdsskadesagen har modtaget en mén godtgørelse svarende til en méngrad på 5 %. Klageren kræver, at selskabet udbetaler mén godtgørelse.

Selskabet har fastsat méngraden til under 5 %. Selskabet har til støtte herfor anført, at klageren forud for hændelsen gennem flere år havde haft lænderygsmerter, og at det af MR-skanning den 5/2 2020 fremgår, at klageren havde lette degenerative forandringer i lænderyggen. Selskabet har videre henvist til smerteoplysninger i klagerens kiropraktorjournal. Selskabet vurderer, at oplysningerne ikke umiddelbart understøtter, at der skulle være indtruffet en forværring af klagerens gener efter uheldet. Selskabet har herved over for nævnet bl.a. anført, "Det fremgår af journal fra kiropraktor (**bilag D**), at Klageren 17. juli 2017 blev behandlet for lændesmerter med udstråling. Videre fremgår det af journalen, at Klageren den 9. februar 2018 havde smerter i lænden angivet til styrke 5 og den 21. november 2018 havde smerter i lænden angivet til styrke 5. Af journalen følger endvidere, at klageren 27. januar 2020 blev behandlet hos kiropraktor for lændesmerter, som blev angivet til styrke 2-3 og uden udstråling. Den 31. januar 2020 blev Klageren behandlet for smerter i lænden, som blev angivet til styrke 5. Den 3. februar 2020 blev Klageren behandlet for smerter i lænden, som blev angivet til styrke 1 og den 17. februar 2020 blev smerterne angivet til styrke 2 og uden udstråling. Den 20. maj 2020 og den 29. maj 2022 blev smerterne i lænden angivet til styrke 1."

Af neurologisk speciallægeerklæring af 18/12 2020 fremgår det bl.a.: **Resume:** [I 50-erne] mand beskæftiget som ... , har siden 2017 i perioder haft overvejende højresidige lænderygsmerter. Har på denne baggrund jævnligt konsulteret kiropraktor, hvor undersøgte dels har fået behandlinger, når han oplever forværring af sine smerter, og dels i et vist omfang forebyggende fået behandlinger mod lænderygsmerter. Undersøgte har frem til aktuel hændelse aldrig i nævneværdigt omfang haft smerteudstråling fra lænderyggen til højre underekstremitet. ... **Konklusion:** Tilskadekomsten den 29.01 2020 har medført betydelig forværring i de i forvejen eksiste-

rende intermitterende lænderygsmærter, som nu er nærmest konstante, og som noget nyt med periodevis udstråling til højre bens bagside og højre planta pedis. ... Mengraden vurderes til svær. Tilstanden har været stationær med ovennævnte symptomer gennem de seneste 2 mdr. I den periode har undersøgte fået vedligeholdelsesbehandlinger hos fysioterapeut. Der er ikke aktuelt yderligere forslag til udredning eller behandling."

Nævnet bemærker indledningsvist, at der er forskel på vurderingen af spørgsmålet om årsagssammenhæng i arbejdsskadesager og private ulykkesforsikringsager. I arbejdsskadesager sker vurderingen efter en formodningsregel i arbejdsskadesikringslovens §12, stk. 2, hvorefter der er formodning for, at ulykken har været udslagsgivende for udviklingen af generne, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod. I private ulykkessager reguleres parternes rettigheder af forsikringsaftalen, hvorefter forsikrede har bevisbyrden for, at vedkommende har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde, og at der er årsagssammenhæng mellem ulykken og generne.

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har fastsat méngraden til mindre end 5 %, under henvisning til klagerens forudbestående lændegener. Nævnet bemærker herved, at det i forsikringsbetingelsernes pkt. 15.3.4 og 15.3.5 fastslås, at forsikringen ikke dækker invaliditet, der skyldes, at en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom forværrer følgerne af et ulykkestilfælde eller Invaliditet, der bestod før ulykkestilfældet.

Nævnet har bl.a. lagt vægt på, at klageren forud for det anmeldte ulykkestilfælde havde haft og havde søgt behandling for lændesmerter i en årrække, og at der ved MR-skanning kort efter ulykken konstateret lette degenerative forandringer lænderyggen.

Nævnet har også lagt vægt på, at oplysningerne i kiropraktorjournalen om klagerens smerteni-veauer ikke umiddelbart understøtter, at klagerens lændesmerter varigt er forværret efter ulykkestilfældet.

Ankenævnet *for* Forsikring

11.

98885

Det kan ikke føre til andet resultat, at klagerens méngrad er fastsat til 5 % i Arbejdsskadesagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings'.

Peter Thønnings